

Carrerada de Guardiola a les Cabanyes

Vilobí del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Des dels pujols de Can Cotoliu fins el Camp del Comte Moi
Emplaçament Sortint de les Tres Puntes (Les Cabanyes) fins la carretera de Guardiola de Font-Rubí

Coordenades:

Latitud: 41.38485
Longitud: 1.69226
UTM Est (X): 390658
UTM Nord (Y): 4582306

Classificació

Número de fitxa 08304 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vilobí del Penedès
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/01/2004 - 01:00

Descripció

Branc de carrerada que feien servir els pastors que venien per la carretera de Vilanova i travessaven Vilafranca per anar a trobar la carrerada de la Llacuna, travessant part del terme de Vilobí del Penedès. Es tracta d'un camí d'uns quatre metres d'amplada, que s'inicia a la zona de la font de l'Albonar, en el límit entre Les Cabanyes i Vilobí del Penedès, i continua en direcció Nord, travessant la partida coneguda com les Tres Puntes, i continua a través de la dels Pujols en direcció a Guardiola de Font-Rubí. La llargada d'aquesta carrerada al terme de Vilobí és d'uns dos kilòmetres. Durant tot el traçat, el cantó esquerre pertany al terme de Vilobí, mentre que el cantó dret, pertany fins a la casa de les Tres Puntes al terme de les Cabanyes, i des d'aquí fins al final al terme de Guardiola de Font-Rubí.

Història

L'origen de les carrerades es toba en el fenòmen de la transhumància, que permet traslladar els ramats a les muntanyes durant l'estiu a la recerca d'herba fresca.. Si bé hi ha molts indicis que indiquen que la transhumància es practicava amb anterioritat a l'Edat Mitjana, sembla que és en aquest moment quan s'organitza i es fixa a gran escala, implantant un model de transhumància que ha perdurat fins el selge XX. La primera transhumància coneguda a Catalunya sembla ser dels segles XI-XII, organitzada per ramaders de terres baixes, propietaris de pastures d'hivern que adquirien pastures d'estiu per als seus ramats (monestirs de Poblet i Santes Creus). Uns i altres fixaren un règim d'explotació ramadera que permetia complementar la manca de pastures en una o altra zona. Cap al segle XIV està documentada la baixada de ramats occitans a la zona del Penedès i de l'Alt Camp. Entre els segles XIV i XIX, amb la decadència econòmica dels monestirs, disminueixen els importants ramats de Catalunya interior, i en canvi, la transhumància hivernal dels ramats pirenaics esdevé predominant. Fins els anys cinquanta, aquesta transhumància d'hivern descendent serà la forma predominant a Catalunya. De llavors ençà, amb la crisi de la ramaderia pirinenca, la transhumància tradicional a desaparegut. L'existència d'aquesta antiga carrerada la trobem l'any 1846, quan en el document que descriu els límits de la parròquia de Santa Maria de Vallformosa es parla de l'existència d'una zona que : "entra al camí reial que de Sant Joan de Conilles va a Vilafranca. " (LLORAC, 1991:101)

Bibliografia

ROVIRA MERINO J-MIRALLES SABADELL F. (1999) Camins de transhumància al Penedès i al Garraf. Aproximació a les velles carrerades per on els muntanyesos i els seus ramats baixaven dels Pirineus a la marina. Amics dels Camins Ramaders. Vilafranca del Penedès.

LLORAC I SANTÍ S. (1991) Vilobí del Penedés. Passat i present. Ajuntament de Vilobí del Penedés.

